

ZPRAVODAJ

NOVÝ HROZENKOV

- JAPONSKÁ ZAHRAHA
- TAJEMSTVÍ V NÁZVECH UKRYTÁ
 - DEN S ŘEMESLY
- FOTBALOVÝ HEXAGONÁL
- SVATOJÁNSKÉ OHNĚ

Marie Orságová, první Češka ve Světové síni slávy

Dva obrovské úspěchy přesahující hranice nejen České republiky, ale i Evropy si v květnu připsala novohrozenkovská vzpěračka Marie Orságová. Více než deset let patří k světové vzpěračské špičce, což opět potvrdila na mistrovství Evropy mužů a žen veteránů v maďarské Kazinbarcice.

Ve věkové kategorii 55–59 let suverénně zvítězila výkonem 50 kg v trhu a 70 kg v nadhozu. Získala tak zaslouženě další evropský mistrovský titul. Tím však její radost neskončila. Během slavnostního vyhlášení výsledků byla uvedena do vzpěračské Světové síně slávy. Úspěch je o to větší, že Marie Orságová je první Češkou, které se této pocty dostalo.

Vzpírání ovšem není jediný sport, v němž dosáhla vrcholové úrovně. Už v deseti letech začala hrát mezinárodní házenou a jako juniorka byla zařazena do reprezentace ČSSR. Na pozici brankářky hrála také 1. ligu juniorek a žen za TJ Otrokovice. Po příchodu do Nového Hrozenkova založila také zde oddíl házené, ale z důvodu zrušení hřiště přišel její tým o možnost trénovat. Vrhla se tedy na volejbal, který hrála až do roku 2011, kdy skončila ze zdravotních důvodů.

Vzpírání začala už v roce 1984 a k tomuto sportu ji přivedl její manžel František, který je zakladatelem a trenérem hrozenkovského vzpěračského oddílu. Vzpěračská krev jí však koluje v žilách, protože také Mariin otec a bratr byli vynikajícími vzpěrači. Během své dvacetileté vzpěračské kariéry se stala Marie Orságová sedmkrát mistryní světa a šestnáctinásobnou mistryní Evropy. Trénuje třikrát týdně a za základ úspěchu považuje pravidelnost tréninku. Svůj největší sen dostat se

do Světové i evropské síně slávy a dosáhnout 200 bodů sinc. si splnila letos. „Pokud mi to finanční prostředky a zdraví dovolí, chtěla bych dále úspěšně reprezentovat jak ČR, tak Nový Hrozenkov na světových a evropských závodech a podávat co nejlepší výkony,“ plá-

nuje do budoucnosti světová šampionka Marie Orságová. K uvedení do Světové síně slávy i dalšímu titulu jí gratulujeme a přejeme mnoho dalších sportovních úspěchů!

(il)

Letos v květnu byla Marie Orságová uvedena do vzpěračské Světové síně slávy.

ZPRAVODAJSTVÍ Z RADNICE

Vážení občané Nového Hrozenkova,

přehoupali jsme se do druhé poloviny roku 2014, děti si užívají první dny letních prázdnin a my na radnici máme před sebou náročnou rekonstrukci druhé půlky náměstí, prostor před nákupním střediskem. Náročnou říkáme proto, že je v našem městysi neustálý pohyb chodců, cyklistů a motoristů právě v centru před Jednotou. Po zdařilé rekonstrukci potravin Jednoty se provoz vrátil do starých kolejí a my budeme muset rekonstrukci náměstí provádět za plného provozu, což bude vyžadovat trpělivost a vaši ohleduplnost. Z administrativních důvodů nešla skloubit rekonstrukce Jednoty s rekonstrukcí náměstí. Vyřizování stavebního povolení, administrace dotace a výběrové řízení, to jsou důvody zpoždění celé akce. Ani v tuto chvíli vám nemohu sdělit přesný termín zahájení rekonstrukce. Snad jen to, že firma, která zakázku vyhraje, bude mít na opravu 100 dní.

Chodníky na Čubově

V druhé polovině srpna, pokud dovolí počasí, by měla být dokončena část chodníků na Čubově, zabudován nový autobusový přístřešek a naše pracovní četa by měla pokračovat s pokládkou dešťové kanalizace v úseku od Haferníků po autoservis u Píšků. První reakce na nově položené těleso chodníku na Čubově byly spontánní, občané bydlící v těsné blízkosti si museli na obrubníky, které podle normy musí být vysoké 15 cm zvyknout. Vše se snad v rámci možností vyřešilo a věříme, že dlouho očekávaná akce přinese časem své ovoce. Chodníky se budují v rámci bezpečnosti občanů a hlavně dětí, které při cestě do školy již nebudou muset čelit nebezpečným řidičům.

Oprava silnice a nové chodníky po Balaton

V současné době Ředitelství silnic Zlínského kraje vybírá firmu na zhotovení projektové dokumentace opravy silnice II/487 v úseku od Saxova mostu po železniční přejezd na konci katastru Nového Hrozenkova. S Ředitelstvím jsme se domluvili, že bychom společně při rekonstrukci silnice opravili starý chodník v centru městyse a postavili nový chodník od prodejny stavebnin až po přírodní koupaliště. Tato akce by se měla uskutečnit nejdříve po roce 2015 a déle. Jsme rádi, že na nás ŘSZK nezapomnělo a že se i v Novém Hrozenkově opraví hodně poškozená silnice druhé třídy.

Dotace

Další akce, které nás čekají a na které jsme obdrželi dotaci, jsou: Sanace půdního sesuvu v Babínku a Dětské hřiště v areálu Mateřské školy střed. Výběr firmy na sanace sesuvu proběhne v nejbližší době. Jedná se o výběrové řízení dle zákona o veřejných zakázkách, takže potrvá delší dobu. Práce a vyúčtování musí být provedeny nejpозději do června příštího roku. Na dětské hřiště již byla firma vybrána, nyní jsme ve fázi podpisu smluvních ujednání

a následného zahájení instalace herních prvků, mezi které patří: dřevěná lokomotiva, lezecká stěna, houpadla na pružině, balanční klády, kladina, visuté lano, ručkový madla a kolotoč. Dotaci ve výši 352 690,- Kč nám poskytlo Ministerstvo pro místní rozvoj. Na konci května jsme podali žádost o dotaci na pořízení stroje na úklid silničních komunikací za účelem snížení prašnosti v našem městysi. Víceúčelový stroj bychom využívali celoročně.

Poplatky za svoz odpadu

Chtěla bych upozornit občany, kteří ještě nezaplátili poplatek za svoz komunálního odpadu, ať tak učiní bezodkladně, neboť poslední termín byl 30.6.2014. Dle obecně závazné vyhlášky včas nezaplacené poplatky nebo část těchto poplatků může úřad městyse zvýšit až na trojnásobek. Další povinností poplatníka dle vyhlášky je nahlásit jakoukoliv změnu, ať už při narození dítěte, při přistěhování nebo naopak odstěhování, úmrtí atd., a to do 15 dnů ode dne, kdy tato změna nastala. Pokud poplatník, který má trvalé bydliště v Novém Hrozenkově, zde nebydlí, předloží doklad o zaplacení poplatku za svoz odpadu v jiné obci. Celé znění vyhlášky si můžete přečíst na našich internetových stránkách nebo na úřadě městyse.

Volně pobíhající psi

Problémy nám dělají volně pobíhající psi, kteří hledají něco k snědku, obtěžují ostatní občany, děti nebo dokonce rekreanty. Upozorňuji majitele, že jsou povinni zajistit psa tak, aby se nemohl sám pohybovat po veřejném prostranství nebo v místech, kde je podle obecně závazné vyhlášky zákaz pohybu psů. Toto porušování může být považováno za přeštok.

Přírodní koupaliště

Na úřadě se nám začínají množit dotazy, týkající se pozemků ve správě Pozemkového fondu a jeho navrácení zpět církvím. Jsme v kontaktu s Pozemkovým fondem a zjistili jsme, že o historicky církevní pozemky, na kterých se nachází přírodní koupaliště (blíže ke Karolině) požádal Řád svatého Augustina v Brně. Jak se situace bude dále vyvíjet, v současné době nemůže sdělit. Nad budoucím odkupem těchto pozemků visí otazník. Vystal totiž další problém při tvorbě nového územního plánu sídelního útvaru Nový Hrozenkov, kdy na základě SEA (studie vyhodnocení vlivu na životní prostředí) byla větší část těchto historicky církevních pozemků zařazena do tzv. plochy krajinné zeleně. Jedná se o „Plochu navrženou pro krajinnou zeleň kontinuity lokálních biokoridorů“, jednoduše řečeno, nebude se zde moci vůbec nic postavit neboť zde migrují chránění a ohrožení živočichové. Údržba zeleně zde bude omezená sečením pouze 2x do roka a to předem daným způsobem.

Zasedání zastupitelstva městyse

Dne 25. června 2014 zastupitelstvo městyse zasedalo ve svém volebním období již

po osmnácté. Zasedání bylo, jako pokaždé, veřejné a tentokrát se protáhlo až do večerních hodin. Hned v úvodu zasedání, se zastupitelé dozvěděli, že pan Ing. Jindřich Ondruš rezignuje na funkci radního a novým radním byl jedenácti hlasy zvolen pan Karel Čaník. Zastupitelstvo schválilo vnitřní předpis s názvem „Systém náležitě péče“, týkající se vytěženého dřeva v našich lesích a jeho uvedení na trh. Vnitřní předpis má sloužit ke snížení rizika nezákonně vytěženého dříví. Dalším důležitým bodem programu bylo schválení účetní závěrky městyse za rok 2013 a závěrečného účtu. Vše bylo schváleno bez výhrad. Na zastupitelstvu se rovněž projednávala smlouva o poskytnutí dotace z ROP na úhradu nákladů vzniklých při realizaci projektu „Revitalizace centra městyse Nový Hrozenkov“. Smlouva byla schválena, a pokud vše dobře dopadne, na opravu náměstí dostaneme dotaci ve výši cca 3,5 mil Kč. Dalším důležitým bodem jednání zastupitelstva bylo neschválení vyřazení silnice III/48717 (Vranča-Kohútka) z kategorie silnic III. tříd. Ihned po kolaudaci této silnice jsme požádali Zlínský kraj o převzetí komunikace do jejich majetku, bohužel do dnešní doby nebyl z důvodu neprovedení majetkového vypořádání pozemků pod silnicí (neboť některé tyto pozemky jsou církevní) tento převod uskutečněn. Dále se zastupitelstvo zabývalo prodejem a směnou pozemků dle podaných žádostí našich občanů. Na závěr jednání zastupitelstvo vzalo na vědomí „Petici za zrušení konkurzního řízení na místo ředitele Základní školy Nový Hrozenkov a prodloužení jejího funkčního období bez konkurzního řízení“ a konstatovalo, že schválení vyhlášeného konkurzního řízení na místo ředitele ZŠ Nový Hrozenkov je v souladu se zákonem a je v kompetenci rady městyse.

Pokusila jsem se vám v krátkosti sdělit nej důležitější informace z radnice, snad se mi to podařilo, přeji vám, milí čtenáři našeho zpravodaje, pěkné a slunné léto, hodně odpočinku a příjemně strávené letní dny.

Stanislava Špruncová, místostarostka

KNIHOVNA INFORMUJE

Dovolujeme si vás upozornit na změnu výpůjční doby v průběhu prázdnin a možnost využití nové služby půjčování deskových her

Pondělí 10:00 - 11:30 12:00 - 17:00

Úterý 10:00 - 11:30 12:00 - 15:00

Středa 10:00 - 11:30 12:00 - 17:00

Čtvrtek 10:00 - 11:30

Pátek zavřeno

Deskové hry k zapůjčení

- Osadníci z Katanu
- Ubongo
- Párty Alias Velká Sázka
- Zlaté Česko
- Dominion
- V Kostce! Svět
- Mólky - Dřevěné kuželky
- Osadníci - rychlá karetní hra
- Umí prase létat?
- Pirátské kostky

Volby do Evropského parlamentu konané na území České republiky ve dnech 23.05.–24.05.2014

Obec	volební účast	vítězná strana / hlasy	2. strana	3. strana
N. Hrozenkov	13 %	KDU-ČSL / 99 hlasů	ČSSD / 48 hlasů	ODS / 28 hlasů
Halenkov	12,46 %	KDU-ČSL / 59 hlasů	ČSSD / 40 hlasů	ANO / 33 hlasů
Hovězí	16,93 %	KDU-ČSL / 115 hlasů	ANO / 50 hlasů	TOP 09 + STAN / 45 hlasů
Huslenky	10,97 %	KDU-ČSL / 54 hlasů	ČSSD / 25 hlasů	TOP 09, ANO / 22, 22 hlasů
Janová	16,18 %	ČSSD / 18 hlasů	KDU-ČSL / 14 hlasů	KSČ, ANO / 13, 13 hlasů
Karolinka	12,44 %	KDU-ČSL / 54 hlasů	ČSSD / 46 hlasů	ANO / 41 hlasů
V. Karlovice	15,49 %	KDU-ČSL / 106 hlasů	ČSSD / 48 hlasů	ANO / 36 hlasů

Hrozenkovský okrsek	účast v %	1. strana / hlasy	2. strana	3. strana
Brodská, Hornánsko, Střed	14,45 %	KDU-ČSL / 50 hlasů	ČSSD / 26 hlasů	ODS, ANO / 12, 12 hlasů
Vranča	12,37 %	KDU-ČSL / 23 hlasů	ČSSD / 11 hlasů	ODS / 9 hlasů
Lušová, Břežítá, Čubov, Závodí, Babínek	11,3 %	KDU-ČSL / 26 hlasů	ČSSD, ANO / 11, 11 hlasů	ODS / 7 hlasů

podle Českého statistického úřadu zpracovala Ivana Lušová

Chystá se nová kniha

Se svatbami z Nového Hrozenkova v Památku A. Strnadla v roce 2011 a v Rožnově pod Radhoštěm v roce 2013 stoupl zájem o sváteční bílý hrozenkovský kroj. A protože nejen hrozenkovští, ale i etnografové, muzejníci a folkloristé přicházeli s dotazy a otázkami o vzniku kroje, technice výšivky, použitím materiálu, rozhodli jsme, že vydáme knihu o tomto krásném, v regionu jedinečném kroji.

Měli bychom zodpovědět všechny otázky, ukázat fotografie, na kterých je život kroje zachycen a odborným popisem vysvětlit podrobnosti o kroji. Spolupracujeme úzce s archivy a muzejníky. Svá odborná posouzení nám poskytla Mgr. Jiřina Veselská a Mgr. Marie Brandstetrová. Na knize úzce spolupracujeme s Mgr. Petrem Lidákem, který se o kroj dlouhodobě zajímá.

Kniha by tedy měla přinést nové poznatky vlastivědným a národopisným pracovníkům,

muzejním specialistům, národopisným sborům, všem zájemcům o tradice Moravského Valašska a především zájemcům o lidovou kulturu Nového Hrozenkova.

Její vydání v roce 2015 by mělo současně připomenout úspěšné vystoupení národopisné skupiny Josefa Országa-Vraneckého z Nového Hrozenkova při otevření Valašského muzea v přírodě před devadesáti lety, kde skupina předvedla už v orsáckých krojích valašskou svatbu.

Jitka Plátková

VZPOMÍNKOVÝ POCHOD

V letošním roce uplyne 70 let od vypuknutí povstání proti nacistické nadvládě na území Slovenska. Hned v počátku se k povstalcům připojila skupina 22 příslušníků protektorátní policie z Moravské Ostravy. Byla to největší česká organizovaná skupina na povstaleckém území. Její statečnost v bojích a smrt sedmi členů této skupiny vzbuzují obdiv i úctu.

Přechod z našeho území do Horní Marikové se uskutečnil v nočních hodinách 12. září 1944 za pomoci dvou našich občanů, a to Jaroslava Ondruše a Lukáše Baroše. Uniformovaní policisté a civilní průvodci pokračovali přes Štiavnik k Váhu a po jeho překročení až na povstalecké území. V bojích zahynulo šest policistů a průvodce Jaroslav Ondruš.

K uctění jejich památky se uskuteční ve dnech 12.–14. září letošního roku vzpomínkový pochod. Ten bude zahájen 12. 9. 2014 v 10.00 hodin pietním aktem u pomníku v blízkosti Saxova mostu. Pokračovat bude pochodem přes Portáš do Horní Marikové, Štiavniku a ukončen bude u pomníku partyzána v Makovském průsmyku U Tabulí.

Zájemci o účast ve vzpomínkovém pochodu se mohou přihlásit na e-mailovou adresu javorniky2014@seznam.cz nebo na adresu MěV ČSBS Ostrava, Nám. Sv. Čecha 732/1, Ostrava-Přívoz, 702 10.

(ep)

Propozice a časový rozvrh Vzpomínkového pochodu Javorníky 2014

PÁTEK 12. 9. 2014	
7.00-7.30 hod.	Odjezd autobusu z Karviné přes Ostravu do Nového Hrozenkova
10.00 hod.	Zahájení pietního aktu v Novém Hrozenkově u Saxova mostu
11.00 hod.	Odjezd ve skibusech, směr Vranča – Kohútka
11.30-12.00 hod.	Pochod k Portáši, odjezd doprovodného autobusu
12.00-13.00 hod.	Setkání u Portáše, symbolické předání skupiny slovenské straně
14.00-15.00 hod.	Sestup do Horné Marikové – Vlkov – Stolečné – Ráztoka
15.30 hod.	Odjezd autobusu k místu pietního aktu
16.00 hod.	Pietní akt v Horné Marikové a setkání s občany
17.00 hod.	Odjezd k místu ubytování Ráztoka
18.00 hod.	Setkání a beseda s občany Horné Marikové, táborák
22.00 hod.	Nocleh – pevná lůžka pro starší, karimatky pro ostatní
SOBOTA 13. 9. 2014	
8.00-8.45 hod.	Budíček, snídaně
9.00 hod.	Odchod účastníků pochodu a odjezd doprovodného autobusu po trase, směr Památník Stratenec
12.00-13.00 hod.	Sestup k místu ubytování ve Štiavniku – Šútorka
17.00 hod.	Odjezd autobusem k místu pietního aktu u Nemčakovské hájovny, setkání s občany Štiavniku
19.00 hod.	Odjezd k místu ubytování – Penzión Šútorka
NEDELE 14. 9. 2014	
8.00-8.45 hod.	Budíček, snídaně
9.00 hod.	Odchod účastníků pochodu a odjezd doprovodného autobusu po trase, směr hřeben Javorníků, Kasárna a po červené turistické značce přes sedlo Pindula (Lemešná) do Makovského průsmyku
15.00-16.00 hod.	Pietní akt a slavnostní zakončení pochodu u Památníku partyzána (U Tabulí), setkání s občany
18.00-19.00 hod.	Odjezd autobusu z Makova do Ostravy a Karviné

Jednotlivé časy mohou být pozměněny v důsledku počasí, tempa účastníků apod.

Pro účastníky je zajištěn doprovodný autobus, ubytování a snídaně, cena noclehu včetně snídaně na Ráztocce cca 6 € (vlastní spací pytel), v Penziónu Šútorka cca 10–15 €, hradí se na místě. Stravování a pitný režim si účastníci zajišťují sami. Každý účastník si zajistí rovněž zdravotní pojištění do zahraničí.

ZBROJNICI OPANOVAL SVĚT POHÁDEK

V květnu se proměnil sál hasičského domu na jeden celý týden v království pohádek. Výstavu pohádkových a filmových postaviček uspořádala nejen pro děti paní Jana Šipulová z Vranče.

Výstavu navštívilo celkem 143 dětí, a vzhledem k tomu, že venku panovalo deštivé počasí, dá se to jistě považovat za úspěch. Na holčičky i kluky čekaly nejrůznější panenky i s pohádkovými kulisami, obrázky i filmová produkce nejznámějších kreslených pohádek. „S panenkami, které mám, si mohou moje vnučky hrát. Chtěla jsem, aby potěšily i některé jiné děti, a proto jsem vystavovala převážně panenky, které byly vyrobené podle pohádek natočených ve studiu W. Disneye, tj. prvních 10 klasických pohádek. Dále byly k vidění nějaké panenky firem MGA, Mattel, Simba a také několik sběratelských. Vytvořila jsem vždy určitou situaci podle filmu. Děti dostaly u vchodu obrázky, které si mohly prohlédnout u stolu vymalovat, nebo odnést s sebou domů, případně se mohly podívat na pohádku,“ vysvětluje paní Jana Šipulová.

Celkem si děti mohly prohlédnout 92 velkých a 60 malých panenek. Kromě nich byly vystaveny také zvířátka, zámky a domečky z pohádek o Popelce, Sněhurce, Růžence nebo Ariel. Vzhledem k tomu, že se paní Šipulová věnuje sbírání panenek víc než 10 let, čítá její sbírka několik stovek exemplářů. Na výstavě jsme mohli vidět asi třetinu. Nejvíce si cení sběratelských kousků, tedy starších panenek z 60. a 70. let minulého století. „Pokud budu zdravá, a bude mi to umožněno, chtěla bych v příštím roce ještě jednu výstavu uspořádat, a to ze zbývajících pohádek s panenkami od Mattela a klasických starších panenek a hraček, aby děti viděly, s čím si hrály dnešní babičky a maminky,“ slibuje Jana Šipulová.

(il)
foto: Jaroslav Maceček

Postavičky z pohádky Sněhurka a sedm trpaslíků.

Výstavy v IC Kohútka

Do konce srpna vystavuje v informačním centru Kohútka denně kromě pondělí svoje díla mistr Milan Marciňa, akad. sochař. Ke Kohútce má srdečný vztah, neboť se v r.1946 narodil v nedalekých Lazech pod Makytou a jeho otec i děda se podíleli na výstavbě předválečné chaty Kohútka podle návrhu Dušana Jurkoviče.

Vystudoval Střední uměleckou školu v Bratislavě, obor řezbářství a Vysokou školu výtvarného umění - obor všeobecného sochařství a reliéfu. V 70. letech působil jako odborný asistent na Pedagog. fakultě. Od 80. let je umělcem ve svobodném povolání. Je členem ZSUV Bratislava, a Sdružení výtvarníků nitranského regionu. V roce 2011 mu byla udělena Cena primátora města Nitry za výrazný přínos v oblasti výtvarného umění. Žije a pracuje v Nitře, kde má svůj ateliér. Vystavená díla, která lze vidět v naší galerii, zaujmou nejen svojí filozofickou hloubkou, ale i svým smyslem pro humor s lehkou vlídnou ironií. Návštěvníci se s obdivem k jeho dílu písemně vyjadřují do naší kroniky a nešetří svojí chválou.

Od začátku července vystavuje několik prací v recepci IC Jitka Šarmanová z Nového Hrozenkova-Vranče. Výtvarnice se věnuje různým technikám, tady vystavuje prozářené oleje a něžné dřevěné plastiky.

Jana Kocurková, pracovnice IC Kohútka

HRADIŠŤAN POTĚŠIL NEJEN MAMINKY

V sobotu 10. května se v Novém Hrozenkově rozdávaly růže. Dostaly je všechny maminky, které se zúčastnily koncertu Hradišťanu a pro které byl celý víkend vlastně „rezervovaný“. Koncert uspořádala Charita z Nového Hrozenkova v místním Lidovém domě.

Záměrem Charity bylo, aby lidem zvedla náladu, aby se setkali, pobavili, zazpívali si v kruhu svých známých a v neposlední řadě, aby si vyslechli krásné texty Jiřího Pavlice a jeho hudebních kolegů, zpívané a hrané v kvalitě, jež snad každému lahodí jak obsahem, tak také formou zpracování. Jiří Pavlica se dotkl každého v místnosti, mluvil o matkách a jejich lásce a obětavosti, nechal však i otce, aby se nad svým světem zamysleli. V neposlední řadě mnohdy připomenul dětem a mladým lidem, jak vlastně přistupovat k moudru a jeho hodnotě. Neponížil nic a nikoho, vše předal s humorem a lidskostí. Panu Pavlicovi se skrze jeho tvorbu daří lidi upamatovat např. na to, že mládí je silou do života a nemělo by být dušeno. Naivní otázky mládeže jsou dobré pro udržování radosti, v poznání je síla života a život se pozná, jen když jej žijeme naplno. Moudro starších je hodnotné a mělo by se opatrovat a trvale pilovat. Vidíte? Je to takový, zdálo by se až protichůdný mix - tak jako Hradišťan sám, když hraje písně valašské, slovácké, jihoafrické či písně z jiných krajů. Každou však s výskokem a lehkostí členům souboru vlastní.

Hodnoty, o které Charita v Novém Hrozenkově vytrvale pečuje, Hradišťan potvrdil ve svých písních. Nebylo potřeba přímých zmínek o tom, jak důležitá je péče o stáří a o moudrost. Vše by mělo končit bez patosu a s radostí, stejně jako večer ve společnosti tohoto výjimečného souboru. Hradišťan i pan Pavlica se loučili s úsměvem. Snad bylo málo těch, kdo se pak sami nechtěli ještě dlouho smát.

Koncert Hradišťanu s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou byl pro nás všechny neobyčejným zážitkem. A já bych chtěla tímto poděkovat všem, kteří nám pomohli s jeho přípravou, především pracovníkům Denního stacionáře a pak také měšťstvu Nový Hrozenkov za finanční příspěvek.

Těším se zase někdy na společné setkání.

ing. Danuše Martinková,
ředitelka Charity Nový Hrozenkov

Pout' oživila řemesla i drůbež

Věděli jste, že francouzský beran nemá rohy ani kopyta? A víte co je brakelka nebo hedvábnička? Pokud jste navštívili Den s řemesly a výstavu chovatelů v areálu Antonína Strnadla u příležitosti hrozenkovské poutě, je to zbytečná otázka.

Poctivé řemeslo má zlaté dno, tvrdily už naše babičky, a jako skoro ve všem, zase měly pravdu. Některá tradiční řemesla se ale postupem času bohužel pomalu vytrácejí, a proto mnozí návštěvníci poutě využili příležitost, aby si připomněli, jak se drátovaly hrnce, šily krbce, vyráběly březové metly či tesaly dřevěné rýny. Mistr kovář před očima zvědavých dětí vyráběl podkovičky pro štěstí a přadlena hbitými prsty zpracovávala ovčí vlnu na kolovrátku. Ostatně všechny děti si mohly svou zručnost vyzkoušet samy. Zatímco kluci se snažili vyřezávat postavičky lupenkovou pilkou a pracovat s kůží, holky lákalo více navlékání drobných perliček do tvarů vánočních ozdob nebo malování veselých motivů pestrými barvičkami na sklo. Hned v sousedství památníku předváděl své umění i mistr kolář Augustin Krystyník, jehož starodávný, ale plně funkční katr s jistotou upoutal pozornost všech kolemjdoucích mužů, když se zub za zubem poctivě prokousával dřevem.

Na louce pod areálem Památníku Antonína Strnadla připravili malou výstavu hrozenkovští chovatelé. V důmyslné ohradě z proutí se proměňovala vodní drůbež, v klecích se zase naparovali poštovní i okrasní holubi a nejrůznější plemena králíků, slepic, perliček a krůt. Miláčkem nejmenších se stal francouzský beran, ovšem rohy a kopytka byste

Výstavu drobného zvířectva připravili místní chovatelé.

u něj hledali marně. Je to malý roztomilý králík s dlouhými zplihlými ušima, který svůj sametový kožíšek s velkým potěšením vystavoval k pohledání drobným ručkám dětí. Zvědavé pohledy přitahovaly i rozčepýřené hedvábničky a brakelka. Že nevíte, co to je? V tom případě nezbyvá než doporučit, abyste si výstavu našich chovatelů rozhodně příště ne nechali ujít.

Text a foto: Ivana Lušovská

„Maštale“ rozšířily výstavní prostory památníku

Zahájení sezóny v Památníku Antonína Strnadla se neslo ve světeční atmosféře. Za účasti vedení městyse byla otevřena nová výstavní síň Maštale, která se nachází v nově zrekonstruované hospodářské budově vedle památníku, kde dříve zkoušela dechová hudba.

Nové výstavní prostory byly oficiálně otevřeny a představeny veřejnosti při první letošní vernisáži výstavy fotografií a pohlednic autorů Františka a Vladimíra Bittnerových. Budovu, kde se také nachází informační centrum, nechal kolem roku 1898 postavit novohrozenkovský lékař a starosta v jedné osobě Edmund Haverland jako hospodářské stavení. V 60. letech minulého století zde nábytkářské družstvo Beskyd provozovalo stolářskou dílnu pro učně a později tady zázemí našli také čalouníci. Prostory si svého času pronajal i mistr kolář Augustin Krystyník a později zde fungovala také přádelna vlny. Díky dotaci se městyse podařilo budovu rekonstruovat, a rozšířit tak stávající výstavní pro-

story Památníku Antonína Strnadla. „Naším záměrem je, aby nová výstavní síň sloužila především k prezentaci prací současných mladých umělců našeho kraje,“ připomněl na slavnostní vernisáži starosta obce Pavel Johec.

Prvními autory, kteří v nových prostorech vystavují, jsou František a Vladimír Bittnerovi. Zejména starší generace má jistě v živé paměti zprvu velmi rozšířené pohlednice Františka Bittnera, tzv. Bittnerovky. V roce 1935 fotografoval Výstavu salašnictví v Novém Hrozenkově a o čtyři roky později se tady usadil natrvalo. V roce 1956 vychází v ORBISu v obrovském nákladu jeho národopisně pojatá série velikonochých pohlednic, fotografovaných v Novém Hrozenkově–Vrančí. Z Hrozenkova je i 8 snímků Fr. Bittnera pro soubor 24 pohlednic vydaných r. 1965 „Valašsko – kroje a tance“. Ve šlépějích slavného fotografa se vydal i jeho syn Vladimír. Absolvoval učební obor fotograf v Prostějově a po vyučení pracoval jako portrétní fotograf ve Vsetíně.

JARNÍ FARNÍ PLES

Myslím, že je tomu již tři roky, co jsem jednoho krásného teplého jarního večera ujížděla autem do „Lidáku“. Cestou jsem ještě přemýšlela, zda jsme opravdu při chystání sálu, tomboly, kostýmů... na nic nezapomněli, a vtom vidím kráčet po silnici sousedy v oblecích a plesových šatech. Zastavila jsem a nabídla odvoz. S radostí přijali, přistoupili a já se jich vyptávala: „Kam vyrazíte takto slavnostně ustrojeni?“ „No přece na farní ples! Žádný jiný touto dobou není,“ zněla jejich překvapená odpověď.

A opravdu je tomu tak. V plesové sezóně mnohdy nevíme na jaký ples a do které obce v okolí zavítat, ale dva týdny po Velikonocích se nám nabízí jediná možnost - Farní ples v Novém Hrozenkově. První ročník plesu jsme uspořádali s malými obavami, a protože Velikonoce v tom roce byly brzy a již nebyl volný sál, navíc hudební doprovod měl také plno, nebyla jiná možnost. A díky tomu vznikla tato pěkná tradice. První květnovou sobotu tohoto roku se uskutečnil již 7. ročník Farního plesu. Za ty roky se počet tancechtivých více než zdvojnásobil a o množství cen, které se nasbíraly do tomboly, to platí také. V tomto roce byly dokonce rozebrány lístky již první den prodeje a psali se čekatelé na vrácené (z důvodu nemoci) lístky.

Na Farní ples se těší lidé opravdu rozmanitého věku. V doprovodu rodičů se občas vyskytne na plesu i žák či žákyně 1. stupně ZŠ, ale zahlédnout tady lze i babičky či strýčky s francouzskými holemi. Na farním plesu je totiž nečeká jen tanec, ale především příjemná atmosféra při setkání se známými a poslech dechovky Polančanky, která za ty roky změnila téměř celou svoji sestavu. Vrcholem večera bývají oblíbené scény. Všichni se již rok předem těší na další díl divadelního zpracování oblíbeného farního seriálu „Anča“, jehož autorem, režisérem a hlavní postavou se stal místní „pan farář“ Marek. Během let se postupně zbavili ostychu a zapojili se do příprav scének i další farníci. A tak vznikají opravdu vtipná a mnohdy hodnotná umělecká díla, která pak mezi lidmi kolují na DVD nosičích.

Doufám, že tato příjemná tradice bude pokračovat i po skončení seriálu. A pokud se jedná o kapacitu tanečního sálu, nezbyvá nám už nic jiného, než si při přípravách opakovat známé rčení: „Dobrých lidí se vždycky vejde“.

INW

Jeho zájem se však upíná především ke krajinářským fotografiím. V roce 2006 uspořádal na horské chatě Spartak Javorníky výstavu pohlednic s názvem Nejskromnější umění. Výstava fotografických prací Františka a Vladimíra Bittnerových potrvá v síni Maštale až do 30. září a je k vidění každý den kromě pondělí. (II)

VYSTOUPENÍ K SVÁTKU MATEK

Druhá květnová neděle byla dnem, kdy všechny maminky slavily svůj svátek. V Novém Hrozenkově se konalo v sále Lidového domu kulturní vystoupení s názvem „Akademie pro maminky“, které připravila místní jednota Orla. V průběhu odpoledne, které moderovali manželé Ohryzkovi, se na pódiu vystřídalo necelých sedmdesát účinkujících z řad dětí.

Úvod patřil cimbálové muzice Kotula, která svým rázným vstupem navodila příjemnou atmosféru v lidovém duchu.

Děti z mateřské školy ze středu obce, které „přilétly“ jako Motýlci, Berušky a Sluníčka, maminkám k jejich svátku zazpívaly, zahrály na flétničky, zarecitovaly a dokonce zahrály i muzikál o Červené karkulce. A to vše pod obětavým a trpělivým vedením jejich paní učitelek, které to s nimi při navčívání určitě neměly jednoduché.

Vystoupení novohrozenkovské Drobobotiny, tedy nejmenších dětí folklorního souboru Vranečka, bylo ukázkou, že se dá tančit a zpívat i bez doprovodu hudby. Děti předvedly veselé, hravé pásmo „Když sem chodil do školy“. Větší děti z Vranečky, již za doprovodu cimbálové muziky Kotula, předvedly krásné taneční pásmo valašských tanců a letos poprvé zařadily mezi tance i polku, která se jim velice podařila. Maminky také měly možnost uslyšet krásný sólový zpěv větších dětí z Vranečky, které se zúčastnily ve Vsetíně pěvecké soutěže „Vsetínský Slaviček“.

Všichni, kteří mají rádi rytmičké písničky za doprovodu kytary, si přišli na své při vystoupení hrozenkovské Scholy, pod

vedením Jitky Haferníkové. Písničkami Milost' už prší, Halleluja Šabalaba a Mám ruce na tleskání, dokázaly děti ze Scholy rozpohybovat nejednoho diváka v sále. Někdo do rytmu pokyvoval hlavou, jiný potleskával a jiný se jen tak pohupoval.

Letošní vystoupení pro maminky mělo i jedno velké překvapení. Poprvé se na pódiu představila nově vznikající cimbálová muzika Malá Kotula z Nového Hrozenkova, která by ráda šla ve stopách „velké“ Kotuly. A na to, že spolu nacvičují někdy od ledna tohoto roku, tak dokázaly děti pod vedením Ondry Kopeckého a Jitky Haferníkové zahrát hned pět valašských písniček. Dalším jejich překvapením bylo, že známou valašskou písničku Běžela ovečka, hráli hned dva cimbalisté najednou na jeden cimbál. Tedy čtyřruč. Svým vystoupením nadchli publikum v sále natolik, že sklidili velký potlesk a při závěrečném nástupu všech účinkujících na jevišti, hrály už obě cimbálové muziky společně.

Po skončení vystoupení všichni účinkující obdrželi sladkou odměnu od orelské jednoty, jako poděkování za hezká vystoupení a za odvalu. Na dětech byla vidět velká radost, že mohly vystupovat, ukázat všem přítomným a hlavně svým maminkám a babičkám, co se naučily jak ve Valášku, Schole, v Orlu, v cimbálovce, ve školce nebo v ZUŠ v Karolince,

kam také některé z nich chodí a učí se tancům, písničkám, hraní na hudební nástroje či recitaci.

Velký dík proto patří všem účinkujícím a jejich vedoucím za zpříjemnění nedělního odpoledne, za to, že si našli čas na přípravu dětí, také děkujeme všem rodičům dětí, že mohly vystupovat a všem přítomným za účast a podporu v organizování kulturního vystoupení.

V příštím roce bude slavit jednota Orla v Novém Hrozenkově 25 let od její obnovy a už nyní se těší na další setkání s vámi.

Vrcholem orelské činnosti je každoroční pouť Orla na Svatém Hostýně, která se koná dne 24. srpna 2014, kde vás srdečně zveme. V sobotu den předem 23. srpna, bývá tradičně program ve znamení sportu a kultury, jako například „Běh do kopce“, „Zpívání na schodech“, či světelný průvod. Přijďte i vy zažít atmosféru Hostýna. Bližší informace budou na nástěnce u kostela.

Pavel Ohryzek
Orel jednota Nový Hrozenkov

Co se podařilo v ZŠ

Jak se stalo tradicí, na konci školního roku přinášíme ve zkratce přehled akcí, které u nás ve škole proběhly, a soutěží, kterých se naši žáci zúčastnili:

AKCE:

Pravěk – přednáška s ukázkami replik zbraní, nástrojů, mamuta či šavlozubého tygra

Jak válčili husité – výukové představení skupiny historického šermu „Pernštejní“

Vystoupení cimbálové muziky Réva
Záříjové nocování ve škole pro žáky 1. stupně

Listopadové nocování ve škole pro žáky 2. stupně

Nultá lekce tanečních – hudební zábavně naučný program o slušném chování

Finanční gramotnost – zábavně naučný program pro 1. stupeň

Patagonie a Jižní Amerika – zeměpisná přednáška cestovatele Ludvíka Schmidta pro žáky 2. stupně

Vánoční výtvarné dílny – výroba vánočních ozdob a dárků

Živý Betlém – tradiční představení v kostele sv. Jana Křtitele

Aprílový pyžamový den

Koncert rockové skupiny ZUŠ Karolinka „Prasklá struna“

Dětský den

„Jak sa chodí do světa za šťastím“ – představení divadelního souboru vsetínského gymnázia ve Valašském národním divadle v Karolince

Projekt Edison – návštěva zahraničních vysokoškolských studentů

Školní slavnosti – vystoupení žáků školy pro veřejnost

SOUTĚŽE:

Naše škola se účastní řady soutěží s různým zaměřením a letos se žákům podařilo dosáhnout nemalých úspěchů. Zde na ukázkou některé z nich:

Astronomická olympiáda – 15 žáků se probojovalo do krajského kola, dva naši žáci obsadili v kraji 2. a 3. místo a jeden žák se zúčastnil i celostátního kola

Logická olympiáda – 3 žáci se zúčastnili krajského kola

BRL0H (Brněnská logická hra) – týmy žáků 2. stupně se dostaly do celostátního kola

Matematický klokan – žák 9. třídy vybojoval 1. místo v okresním i krajském kole

Pythagoriáda – 2 žáci se probojovali do okresního kola

Olympiáda z anglického jazyka – žák 7. třídy obsadil 4. místo v okrskovém kole

Recitační soutěž – dva žáci obsadili 2. místo v okrskovém kole, žák 1. třídy pak i 2. místo v okresním kole

Florbal chlápci – družstvo starších chlápčů vybojovalo 3. místo v okrskovém kole

Florbal dívky – družstva starších i mladších dívek obsadila 1. místa v okrskovém kole a družstvo starších dívek pak 2. místo v okresním kole

Halová kopaná – 3. místo v okrskovém kole

Malá kopaná – družstvo starších chlápčů obsadilo 3. místo v okrskovém kole

Daruj nepotřebný mobil – třída 2. B soutěž vyhrála, její žák zároveň získal 1. místo mezi jednotlivci

Zároveň bychom chtěli velmi poděkovat občanskému sdružení Rozína dětem za finanční podporu a pomoc při pořádání akcí.

Mgr. Andrea Střelecká

NA SLOVÍČKO

Japonská zahrada u Valašské galerie výtvarného umění se stala nejen ozdobou Nového Hrozenkova, ale i cílem mnoha turistů, kteří ji jezdí obdivovat až ze vzdálených koutů naší republiky. Její tvůrce do ní ukryl vlastní legendu jako vizi své duše. Jaká další tajemství nám odhalí Ing. Miroslav Škrabal, který zahradě vdechl život?

Vy jste tvůrcem této překrásné zahrady, jak vlastně tento projekt vznikl?

Oslovil mě majitel domu a přilehlých prostor – Valašské galerie výtvarného umění pan Miroslav Šulák. Jeho přáním bylo vytvoření esteticky vyvážené zahrady (zahradky) před prostorem galerie. Složitost podmínek pro naplnění tohoto přání byla pro mě výzvou k tvorbě úprav prostoru před galerií na esteticky působící kompozici.

Jaké atributy musí mít japonská zahrada, abychom ji tak mohli vůbec nazvat?

Odpověď na tuto otázku je na celou knihu. A kolik je jich napsaných! Japonská zahrada a její tvorba má velmi složitá a přísná pravidla. Každý kámen, rostlina a další doplňky mají svůj tvar, barvu, účel a pojmenování. V tvorbě japonských zahrad mám jen základní orientaci a vůbec žádné zkušenosti. Můžu vás ubezpečit, že se nejedná o japonskou zahradu, a že mým záměrem nebylo japonskou zahradu tvořit. V prostoru (malém) přísně vymezeném kamennou zdí, byl použit základní princip tvorby japonské zahrady – rostliny jsou vysazovány v konečné velikosti. To vyžaduje mít zcela konkrétní představu o konečné kompozici prostoru. Další péče je věnována udržení jejich velikosti a zdokonalení jejich struktury. Další objekty v zahradě – bonsaje, lampy, lavičky, kameny, tvarované stromy... navozují atmosféru japonské zahrady. Z pohledu odborného se však o japonskou zahradu nejedná. Důležitější než pojmenování je konečný estetický účinek. Pro mě pozitivní a pro vás?

Pro mě jistě také. Zahrada s japonskými prvky a tradice valašských mistrů je hodně odvážné a netradiční spojení. Ovlivnilo to nějak váš výběr dřevin a rostlin, které jste nakonec použil?

Cílem bylo vytvořit esteticky působící prostor v souboru zahrada, objekt galerie a okolí.

Tvůrce musí vzít v úvahu tyto základní prvky estetiky: linii, formu, strukturu, barvu, velikost, kompozici, perspektivu, anatomickou vyváženost, optickou vyváženost a individuálně s tvůrcem se projeví v díle vliv subjektivního – objektivního pohledu a vliv váhy zájmu tvůrce.

Tvůrce estetiky používají stejných prvků, ať jsou to zahradníci nebo malíři, v tom vidím spojení. Odvážné je pouze to, že jsem si dovolil bez uměleckého vzdělání toto spojení realizovat. Zahradu jsem tvořil ve vši pokoře a prožíval jsem nádherný pocit tvůrce. Vše uvedené mělo zásadní vliv na výběr rostlin (druhy, velikosti, struktury, barvy, proměny barev), kamenů a dalších objektů v zahradě. Pro snadnější postup při realizaci zahrady jsem si vymyslel příběh (legendu), který je v zahradě skryt. Je to

vize mé duše, a proto můj příběh zůstane utajen. Nakonec každý návštěvník si může v souladu s jeho vizí vytvořit vlastní příběh.

Odkud pocházejí keře, stromy, bonsaje a vůbec přírodní materiál, které můžeme v zahradě obdivovat?

Přehnaně se dá říci, z celého světa. Jen například Tisy a jalovce pocházejí z Japonska a byly vybrány podle fotografií. Dovezla je firma Isabelia. Stromy byly několik desítek let tvarovány jako ornamentální. Velké stromy pocházejí z německé firmy Brüns. Velké kameny pochází z Jižní Koreje. Žulové valouny ze Slovenska. Žulové klenuté mostovky pochází z Číny. Stoly na bonsaje, lampy a studánku, podle mých plánů, vyrobil kamenický mistr pan Michal Tlásek.

Můžeme se v japonských zahradách setkat s nějakou symbolikou?

V japonské zahradě, jak již bylo řečeno, má svoji symboliku všechno. Počet rostlin je liché číslo. Vyjadřuje princip vývoje, pohybu, neukončenosti ve smyslu směřování k dokonalosti. Naproti tomu sudý počet představuje princip ukončeného vývoje bez pohybu. U brány do zahrady je takzvaný vítací strom. Borovice, jejíž jedna z nejnižších položených větví je pěstována jakoby podávala návštěvníkům ruku a směřuje nad bránu. Tento pro zahradu významný strom byl vybrán podle tvaru a velikosti v německém zahradnictví Brüns.

Také děti ze třídy Sluníčka chodí do zahrady načerpat síly a medítovat.

Před zahradou byla svého času borovice, která však začala usychat. Co se s ní stalo?

Tato překrásná borovice (7,5 m vysoká s kořenovým balem vážící 4,8 tuny) byla při transportu překládána na náhradní nákladní auto a poškozena. V rámci reklamačního řízení byla ještě s jedním modřínem vyměněna. Náhradní borovice je sice menší, ale má velmi dobrý potenciál být krásným vítacím stromem. V letošním roce na podzim bude provedeno za účasti bonsajového mistra pana Pavla Slováka první tvarování.

Můžete nám prozradit něco o bonsajích, které jsou v zahradě? Co můžeme nazvat bonsaj a jak staré bonsaje zde můžeme vidět?

Bonsaje byly získány importem z Japonska, J. Koreje a Číny. Jedná se o rostliny, které byly několik desetiletí pěstovány jako bonsaje. Byly dovezeny firmou Isabelia. V zimním období jsou zimovány v bonsajovém sklepe u mne na Brodské.

Bonsaj v doslovném překladu znamená rostlina v misce. Stáří rostliny a stáří bonsaje jsou dva zcela rozdílné pojmy. Stáří rostliny je

Ing. Miroslav Škrabal proměnil zahradu před galerií v místo s nezaměnitelnou atmosférou.

věk rostliny od jejího vzniku do dnešního dne. Stáří bonsaje je věk rostliny od doby kdy byla přesazena do misky do dnešního dne. V kolekci pana Šuláka je nejstarším stromem smrk ajanský/picea jezoensis – (Hokkaido, Japonsko) s odhadovaným stářím 185 let a dobou pěstování jako bonsaje asi 45 let. Uvedené údaje je nutno brát pouze jako orientační.

Jak dlouho se věnujete pěstování bonsajů a kde jste se tomuto umění učil?

V roce 2004 jsem vykopal první rostlinu, dub letní, a přestože mám lesnické vzdělání, tak jsem neznal cestu jak s rostlinou pracovat. Po dvou letech samostudia a hledání jsem našel bonsajového mistra Pavla Slováka z Vígantic. Od roku 2007 jsem se stal jeho žákem. V roce 2011, autorskou výstavou – zvonice Soláň, mistrových a mých bonsajů, jsem ukončil studium a přešel do pozice bonsajového nádeníka. Tato pozice mně vyhovuje. Z mistra se stal i v zahraničí uznávaný profesionální bonsajový odborník a já mám pro svou zálibu a budovanou sbírku bonsajů vynikající zázemí. V tomto období jsem získal informace a zkušenosti jak rostliny pěstovat. Naučil jsem se některé bonsajové techniky zdokonalování a pravidla bonsajové tvorby. S uměním je to složitější, estetické cítění buď v sobě máte, nebo nemáte.

Je náročné starat se o bonsaje? Kolik času jim věnujete?

S každou rostlinou mám svůj plán. Plán, jak jí dopěstovat a dotvořit k dokonalosti. Úspěšnost není velká, dá se říct, že 50 % se podaří a 50 % se nepodaří. Poznání a zkušenosti není nikdy dost. Rostliny potřebují péči každý den (zalévání, hnojení, ošetřování, přesazování...). Od roku 2008 probíhají, každý čtvrtek, v bonsajové stodole na Brodské, práce na zdokonalování mých rostlin a bonsajů, za přítomnosti mistra Pavla Slováka. Pravidelnost a zaručenost naší tvorby bonsajů je známá i v zahraničí. Několikrát jsme byli poctěni návštěvou zahraničních bonsajistů z Anglie, Slovenska, Maďarska, Polska, Izraele, Japonska, Jižní Koreje, Itálie...

Co Vás na práci s bonsajemi těší?

Filosofie a cíl proč se bonsaje tvoří. Filosofii nejlépe vystihuje citát:

MYSLI, KTERÁ JE KLIDNÁ, SE ODEVZDÁ CELÝ VESMÍR.

(CHUANG TZU 399–295 před naším letopočtem).

Cílem je cesta k dokonalosti.

Za rozhovor děkuje Ivana Lušková

Kde se vzala v Hrozenkově Čína a Sahara?

Názvy míst vyprávějí často zajímavé příběhy o lásce, smrti, každodenní lopotě a vzpomínají na historické události, které se nám už dávno vykradly z paměti. V loňském roce vyšla velmi zajímavá publikace „Tajemství v názvech ukrytá“, v níž tandem autorů Přemysl Mácha a Vojtěch Bajer pátrá po původu místních pojmenování hor, lesů, potoků, usedlostí a nejrůznějších míst v katastrech obcí Nový Hrozenkov, Karolinka a Velké Karlovice. Kniha jistě stojí za přečtení, o čemž vás jistě přesvědčí i malá ochutnávka.

Životodárná řeka

Jména řek patří mezi nejstarší názvy, neboť právě ony sloužily jako významné orientační body poutníkům. Mnoho řek v českých zemích končí na -ava. Tato přípona se vyvinula ze starogermánského pojmenování vody – ahwa. Příkladem může být **Vltava**, jejíž jméno je složeno z *wiltahwa, znamená tedy divoká voda. **Morava** byla „voda moře“ a **Ostravice** (původně Ostrava) „ostrá, prudká voda“. U jména **Bečva** dnes zůstalo pouze -va, první část názvu se podle některých teorií odvozuje z keltského beč- „horský hřbet“. Bečva by pak byla tedy „horská voda“. Možné je i spojení jména řeky se zvukem, který vydává – bečet. Potom by se dal název Bečva interpretovat jako „bečivá, naříkající, řvoucí voda“.

Proč Beskydy?

Lidová etymologie vysvětluje původ slova **Beskydy** jako chudou půdu bez živin, „bez kydů“. Vědci jsou ale jiného názoru. Podle nich je slovo odvozeno od starogermánského beskaid, což bychom mohli přeložit jako „horský předěl“ či „horské pásmo“.

Grůň není grapa

Hornatý a kopcovitý terén přinutil naše předky, aby užívali pojmenování, která jim napomohou při orientaci v krajině, kterou se pohybovali. Názvy jako **Čupel**, **Beskyd**, **Grůň**, **Kyčera** a **Příšchlop** nenajdete nikde jinde v ČR. Údolí **Brodská** je pravděpodobně pojmenováno podle brodu poblíž hrozenkovského kostela, který zde museli překonat všichni pocestní. Zajímavá je i etymologie názvu **Babínek**. Slovo baba může být označením zaobleného kopce, možná proto, že připomíná sehnutou stařenu. Zadávejte-li se od zastávky vlaku na Čubově, spatříte dva oblá kopce. Dnes je název Babínek spojován spíše s údolíčkem mezi těmito kopci, ale už při popisu panství z roku 1666, narazíme na pojmenování Babinky.

Příroda jako zdroj obživy

Při výběru pozemku věnovali naši předci velkou pozornost kvalitě půdy. Některé tyto aspekty odrážejí např. názvy **Planá** v Břežité, **Octová** ve Vranečce (podle kyselosti), **Na Rovence** ve Vranečce, **Planisko** v Ba-

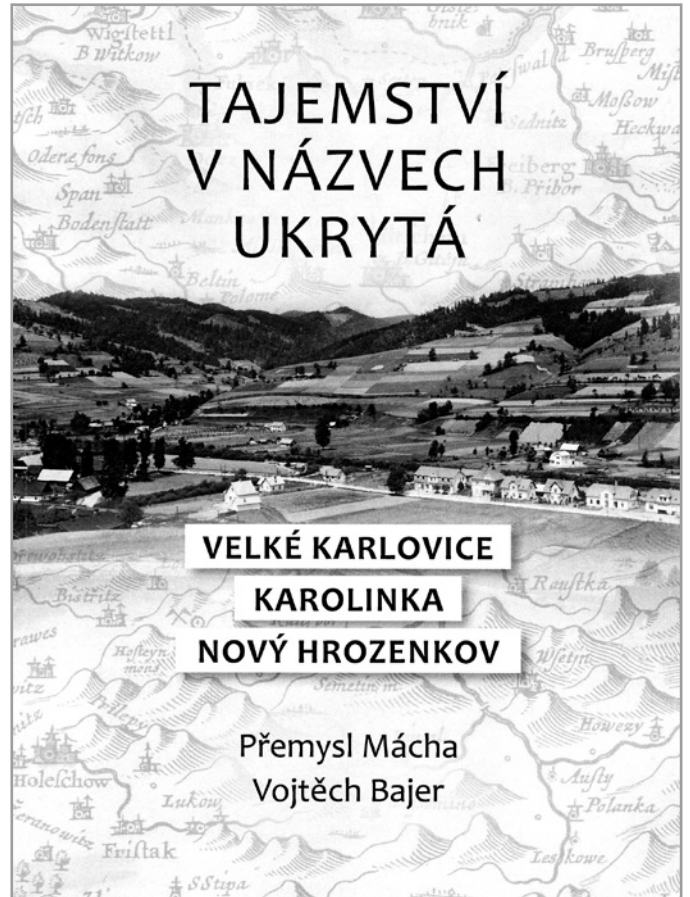
bínku, **Sahara**, **Mizerky** a **Vinohrad** v Hrozenkově, **Rybničiska** v Babínku či **Bařiny** nad Vrančou (mokré, podmáčené pozemky). Bylo také potřeba rozlišovat mezi typy lesa – **Buková** ve Vranči, **Jedlová** mezi Vranečkou a Břežitou, **Bezníková** mezi Malou Stanovnicí a Vrančou. Kromě stromů se v místních názvech objevují i jiné rostliny – vrch **Papradný** v Brodské dostal jméno podle kapradiny. Méně často se objevují názvy odvozené od domácích zvířat. Jsou jimi **Kobylářky** ve Vranči, **Sviňáčky** v Břežité nebo **Baraní** v Karolince. Naopak poměrně rozšířený název je **Kršla** nebo **Kršle**, který najdeme jak v Hrozenkově, tak v Karolince i Karlovicích. Sloveso *kršlit* znamená „klučit nízký keřový a stromový porost“. Kršla může být tedy vykloučená pastvina. Možná je to ale také pastvina s keři (krš = keř), anebo pastvina na okraji, dodnes se přeče na Valašsku říká – hrabe seno „na okršel“, tedy od krajů směrem doprostřed kupy. S odlesňováním krajiny souvisí jméno **Ujmisko** ve Vranečce, jde o pole, pastvu či louku, které byly „ujmuty“ lesu.

Pásli ovce Valaši

Mnoho názvů souvisí s pastevectvím. Pro noční ustájení ovcí se používaly ohrazení, zvané košáry. Ty daly také název **Košariškám**. **Mrchovisko** v Hrozenkově bylo zase obecní mrchoviště. Název **Na Drahách** ze začátku Brodské souvisí s místy vyhánění dobytka. Údolí **Stanovnice** získalo svůj název podle letních stánisek (letní hospodářství vzdálená od hlavního) hospodářů, kteří žili daleko po proudu řeky Bečvy. Některé názvy ukazují na činnosti, které se tady dříve provozovaly. **Na Uhlisku** v Břežité se vyrábělo dřevěné uhlí, na **Hliníku** v Břežité se těžila kvalitní hlína a **Na Tihelni** se vyráběly cihly.

Hospodáři a hosté, někdy nezvaní

Snad nejčastější pojmenování sídel je jméno jejich zakladatele či majitele. Nepřekvapí nás tedy **Marečkov**, **Kalincov**, **Čubov**, nebo jména jako **Kubáně** (Jakub – Kubán – Kubáně) či **Pavelčena** (Pavel – Pavelka – Pavelčena). Patří sem i pojmenování **Dujčák** (Dujkův kopec), **Válkův grůň** a další. Na opačném konci žebříčku stojí bezzemci, podruzi. Říkalo se jim hořeři, hořirci, podle toho odvozuje název **U Ho-**

ferů. Své stopy v názvech míst tu zanechali i ti, kteří zde jen procházeli. Bývali to cikáni. Ve Vranečce najdeme **Cikánský vršek**. Památkou na nezvané hosty jsou i **Šerhovny** na hřebeni blízko Tanečnice. Slovo šerha znamená „biřič, či hlídač vězňů“, název tedy odkazuje na provizorní vězení, které používali portáši k zadržení pašeráků.

Kruté dějiny

Horní Vsacko bývalo velmi neklidné území, kde šlo často o holý život. Uherská panství si dělala nárok na území až po řeku Bečvu, naopak moravská strana tvrdila, že hranice od nepaměti vedla po hřebeni Javorníků. Němými svědky sporů často zůstaly vydrancované chalupy a desítky mrtvých. Dobře to vystihuje i pověst o původu jména **Zabitě**. Jednou přišli Slováci na Hrozenkov plnit chalupy a brát ovce, které hnali domů přes Stanovnici. V Malé Stanovnici už se cítili bezpečně, proto se zastavili, aby si odpočali. Když přepočítávali kořist, dostihli je Hrozenkovjané a všechny na místě pobili. Bočnímu údolí se od té doby říká Zabitě a jeho obyvatelům Zabitáné. Neméně tragédie se odehrávaly za druhé světové války. Dodnes se skupině domů na počátku údolí Vranča říká **Německá kolonie**. Byly postaveny pro okupanty a v předposledním z nich sídlilo komisařství. Když se řeknou **Provázkovy chlěvy**, starší generace si s husí kůží vzpomene na osud 8 partyzánů, které postřílelo a upálilo německé stíhací komando. V údolí **Kladňačka** se při beznadějném útěku před

německými pronásledovateli zastřelil Josef Mašláš. Mimořádně krutý příběh je spojen i s malým vrančářským údolím **Vápenka**. Dodnes tu najdeme pomník majora Rudé armády Georgije Zen Volskijeho a partyzána Ondřeje Nováka, kteří byli zaživa pohřbeni příslušníky gestapa. Válka neblaze zasáhla i do osudu hrozenkovských židů. Dřívější **Saxův most** přes Bečvu při ústí potoka Vranče připomíná rodinu Saxů, která vlastnila v místě dnešní haly firmy Zamet pilu.

Chemik a Mrtvá zóna

Mladá generace často označuje místa, která jsou známá pouze úzkému okruhu uživatelů. Jde hlavně o pojmenování jejich míst. Např. **Penzion** – *chatrč v lese*, **Kóta 147** – „naše místo v lese ve Vranči“, **U Auta** – „místo v lese na Humenci se starým rozvětveným stromem, jehož silueta připomíná

auto“. Další pojmenování jsou spojena s výraznými osobnostmi: **Chemik** (dům experimentátora ve Vranči), **Oristova základna** (bydliště mladíka, opět ve Vranči). Dalším zajímavým názvem mladých je třeba **Mrtvá zóna** (nejmenovaný hrozenkovský bar, „kam nikdo nechodí“, včetně jeho bezprostředního okolí).

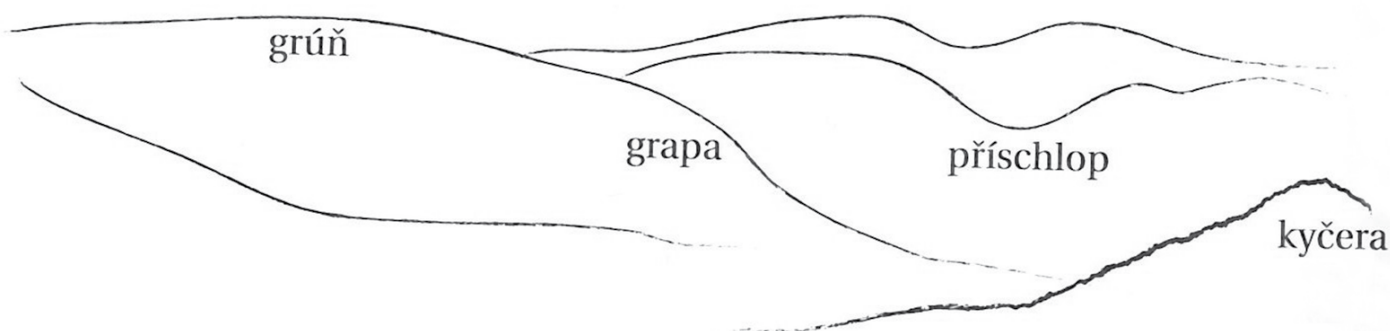
Ze Sahary do Číny přes Balaton

Čína, tedy svah nad Horňanském, měla podle vzpomínek pamětníků vzniknout díky jednomu z majitelů zdejších usedlostí, dnes už dávno mrtvému. Ten prý vždy, když se vracel domů z hospody, a to většinou řádně společensky unavený, prohlašoval, že jde do Číny. Pravděpodobně tím myslel, že to má daleko. **Sahara** je jižní svah za tratí naproti Balatonu. Písečné duny tady ale nenajdete. Jsou tu louky, na nichž se sušovalo seno a jak už to na jižním svahu bývá, ex-

trémní sucho a vedro jim to právě neulehčovalo. Opravdu se tu cítili jako na Sahaře.

Autoři knihy **Tajemství v názvech ukrytá** odvedli kus poctivé práce. Velkou měrou jim pomohli všichni, kteří poctivě vyplňovali dotazníky a pomáhali shromažďovat místní názvy. Skvělou zprávou také je, že díky tomuto projektu vznikly webové stránky www.nazvymist.cz, kde jsou do letecké i turistické mapy přesně zaneseny všechny názvy míst, na které si Hrozenkovjané vzpomněli. A že jich není málo. Pokud tedy netušíte, kde leží Octová, Ujmisko nebo Planá, co je Mrtvá zóna nebo kde je Pečíkové hřiště, stačí na výše jmenované internetové adrese napsat do políčka Podle obce **Nový Hrozenkov** a stisknout tlačítko Hledat. Možná chodíte na procházku do míst, která mají své jméno a je na vás, abyste ho objevili...

Ivana Lušovská

NESEĎTE O PRÁZDNINÁCH DOMA

	datum	název akce	místo konání
ČERVENEC	7. - 13. 7.	Malířská škola	IC Soláň
	13. 7. NE	Pout'	Karolinka
	13. 7. NE	Pohár ve střelbě z malorážky	střelnice Huslenky
	19. 7. SO	Jízda v trailech, špekáčky	Bikepark Kyčerka V. K.
	20. 7. NE	Pout'	Hovězí
	26. 7. SO	Kyčera Čup	zimní stadion Kyčerky
	26. 7. SO	Vzpěračský hexagonál	Balaton
	26. 7. SO	Beskyd rallye	Karolinka
	27. 7. NE	Vzpomínka na 1. svět. válku	Lidový dům N. H.
	SRPEN	7. - 10. 8.	Řezbář v Karlovském muzeu
9. 8. SO		Hasičská soutěž	fotbalové hřiště N. H.
9. 8. SO		Otava CUP	zimní stadion Kyčerky
9. 8. SO		Folklor. festival Léto na Soláni	IC Zvonice
9. 8. SO		Zavolej mi do klubu – závod hors. kol	Karolinka
10. 8. NE		Karlovska pout'	Velké Karlovice
16. 8. SO		Řemeslný den + ochutnávka medů	IC Velké Karlovice
16. 8. SO		Sklářský jarmark	Karolinka
23. 8. SO		Valašský salon – výstava umělců	IC Zvonice
30. 8. SO		Řemesla	IC Zvonice
ZÁŘÍ	6. 9. SO	Huslenské slavnosti	Huslenky
	14. 9. NE	Podzimní a zimní hasičský bazar	hasičská zbrojnice N. H.
	27. 9. SO	Svatováclavské slavnosti	kostel sv. Jana Křtitele

Tipy na výlet s dětmi:

1. Dětský letní park Bílá – zábavný park s mnoha atrakcemi, v obci Bílá také obora s divokou zvěří, čtyřsedačková lanovka Zbojník a pašerácká stezka.
2. Dětský park Razulák – dětské atrakce najdete ve Velkých Karlovicích – Léskovém

Africké bubnování v MŠ Nový Hrozenkov

Pravidelné zařazování divadelních představení se stalo již součástí dění v naší mateřské škole. Poprvé se nám ale podařilo uskutečnit netradiční hudební akci. A to díky p. Jiřímu z Brna, který při pobytu v západní Africe vykročil na cestu tance a hudby.

Nejprve se s dětmi posadil do kruhu a začal hrou, která je pro ně nejpřirozenější. Jako hudební nástroj pro vyluzování různých zvuků posloužilo dětem vlastní tělo. Třeba takový děšť vytleskávaly znamenitě. Poznaly, kdy mají zesílit, zeslabit či úplně zvuky utišíť. Po této přípravě přešly ke skutečné hře na bubny, bubínky, chřestidla, drnkadla, klapadla

aj. Děti vystřídaly postupně všechny hudební nástroje, přičemž rytmus udával p. Jiří na velkém bubnu a děti dokázaly sladit rytmus s jeho hrou. Byl to úžasný koncert s projevenou spontánností dětí při hře, radosti z rytmu a společné sdílení energie. Na závěr všichni relaxovali „u moře v Africe“

zpříjemněné hrou p. Jiřího na nástroj zvaný „kalimba“. A co na to děti? Tomášek má jasno: „Chtěl bych se podívat do Afriky, kde se ty bubny vyrábí“. Natálka mu přizvukuje: „Libilo se mi hrát rukama na buben.“ „A mně zase

Dětem rytmus nedělal problémy.

paličkou na velký buben,“ dodává Sean. Byl to pro všechny nevšední zážitek a já doufám, že se s p. Jiřím a jeho „Denbaye“, což znamená rytmus v těle, ještě setkáme.

Janáčková Emilie

Naši milí deváťáci

Od počátku své školní docházky byli nejméně početnou třídou na škole. Přesto, nebo možná právě proto, se semkli a byli si navzájem velmi blízcí. Nejenže se potkávali ve škole, ale velmi často spolu strávili celé odpoledne při různých hrách. Jsou všichni velmi šikovní a všestranní. Získávali mnoho ocenění v různých soutěžích

pěveckých, recitačních, vědomostních, ale i sportovních. Do aktivit se zapojovali velmi spontánně a jejich nadšení mnohdy strhlo i další žáky školy. Mají mezi sebou spoustu úspěchů na úrovni kraje i v celorepublikových soutěžích, a to jak jednotlivci, tak i soutěžní týmy. Dokážou si navzájem pomáhat a podporovat se. Jak moc budou ve škole chybět, pocítíme až příští školní rok, protože tak soutěživá třída ve škole zatím není, tak doufáme, že se pomyslného žezla brzy ujmou další. Přejeme všem hodně úspěchů na středních školách, ať se jim nadále daří v soutěžích a vydrží jim chuť zapojovat se i do dalších aktivit.

Mgr. Dana Šipulová

SCIO TESTY

I v letošním školním roce se naši deváťáci zúčastnili testování, které pro žáky základních škol a víceletých gymnázií připravuje společnost Scio. Naši žáci tak měli možnost vyzkoušet si přijímačky nanečisto a také porovnat své vědomosti a znalosti z českého jazyka, matematiky a obecných studijních předpokladů s ostatními. A je více než potěšující, že v konkurenci dalších téměř 18 000 testovaných, jsou jejich výkony hodny chvály. V českém jazyce byly výsledky deváťáků hodnoceny jako špičkové a naše škola se umístila mezi 10 % nejúspěšnějších škol. V matematice měli deváťáci výsledky nadprůměrné a naše výsledky tak byly lepší než výsledky 70 % zúčastněných škol. A aby toho nebylo málo, tři dívky obdržely od společnosti Scio diplomy za nejlepší výsledky v kraji z českého jazyka a obecných studijních předpokladů.

Doufáme, že stejně úspěšně budou pokračovat v dalším studiu.

Mgr. Andrea Štřelecká

Zahraniční studenti na naší škole

Naše škola se ve spolupráci s organizací AIESEC zapojila do projektu EDISON.

AIESEC je největší studenty řízená organizace na světě. Vznikla v roce 1948 jako iniciativa studentů s cílem zabránit dalším konfliktům, jako byla druhá světová válka, pomocí mezinárodní spolupráce a aktivit. Ve více než 113 zemích a teritoriích sdružuje ve více než 2 100 institucích vyššího vzdělání přes 80 000 studentů, kterým umožňuje získávat odborné zkušenosti v zahraničí.

Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích, a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru. Cílem projektu je tolerance a příznivé

společné soužití české společnosti s různými kulturami a národy, a to na základě jejich porozumění a omezení předsudků a stereotypů. Díky multikulturní atmosféře, vyvolané zahraničními stážisty, oživuje výuku, zvyšuje zájem o studium mezi žáky a učí je nebát se odlišného.

Na naší škole strávilo týden celkem osm vysokoškolských studentů – dívky Orawan Ratre z Thajska, Zhang Minchuan ze Singapuru a Louise Goh z Malajsie, chlapci Tariq Purivatra z Kanady, Joao Costa z Brazílie, Jingchuan Lin z Číny, Neil Parekh a Jay Shah, oba z Indie. Ti žákům předvedli prezentace o svých zemích a vedli s nimi rozhovory na různá témata. Naši žáci tak měli možnost srovnání české země s jinými, mohli si vyzkoušet své

znalosti anglické slovní zásoby i poslechnout si jiné národní jazyky.

Projekt vyvolal mezi našimi žáky nadšení, studenti mezi ně okamžitě bez problémů zapadli a kromě vyučování a přestávek s nimi trávili i volný čas odpoledne. Mohli jste je spolu vidět na hřišti nebo na Balatonu, případně se jen tak procházet po okolí. Pro studenty to byla první zkušenost se základní školou, navíc s vesnickou školou, a byli velice mile překvapeni nejen kamarádkým přístupem žáků, ale i jejich jazykovými znalostmi.

Portréty studentů stejně jako fotografie z tohoto projektu si můžete prohlédnout na našich webových stránkách.

Mgr. Jana Batrlová a Mgr. Vladimír Vičík

Moudra z hlaviček našich dětiček 😊

1. Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.
2. Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.
3. Když se dva lidi do sebe zamilují a poprvé se políbí, hned se zhroutí a nevstanou aspoň hodinu, ale možná i dýl.
4. Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.
5. Babička je tlustá, protože je plná lásky.
6. Strašně bych si přála ještě bratříčka, ale máma stále používá tampón...
7. Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.
8. Holky neumí čurat ve stoje, protože nevědí, co si mají držet.
9. Když babičku bolí zuby, dá je do skleničky.
10. Já už nemám babičku: zasadili jsme ji na hřbitově.
11. A maminky se musejí pást, aby jim z prsou teklo mléko?
12. Švýcarské krávy využívají v první řadě na výrobu čokolády.
13. Obyvatelé Sardinie se nazývají sardinky.
14. Lékaři říkají, že nejhorší jsou smrtelné choroby.
15. Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme zužitkovat: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.
16. Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.
17. Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.
18. V maminčině bříšku je miminko, jenom nevím, jak ho spolkla.
19. Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.
20. Babička se odstěhovala na druhý svět. Takže už i já budu mít někoho v cizině.

Cirkus, cela předběžného zadržení a Den otců

Prozkoumat záchranné auto děti bavilo.

Závěr školního roku patřil v hrozenkovské mateřince samým zajímavým akcím. Patřila k nim bezesporu i návštěva stanice integrovaného záchranného systému v Karolině. Téměř každý rok do naší MŠ zajíždí policisté z Karolinky, letos jsme byli pozváni my k nim.

Na stanovišti hasičů si vyzkoušely děti trefit se stříkající hadicí do terče, prohlédly si zásahovou výstroj, obdivovaly raft či záchrannou motorovou loď. Potom prozkoumaly auto záchrany a policie, poseděly si na policejních motorkách. Při prohlídce policejní stanice jim strážníci přiblížili svou práci. Někteří chlapci dokonce práskli své tatínky jako špatné řidiče. Nakonec jsme skončili v cele předběžného zadržení za mřížemi, naštěstí jen krátce, aby nám neujel vlak a my stihli oběd.

Mateřská škola přijala také nabídku cirkusového vystoupení přímo ve třídě. Kromě žonglování s míči a kužely děti pobavili cvičení pejsci. U chlapců mělo velký ohlas balancování s meči. Celé vystoupení sledovalo mládě opičky, která na sebe občas upozornila zavřeštěním, ale na závěr se nechala od dětí pohladit.

Všechny třídy podnikly výlet do Velkých Karlovic, kde nás paní průvodkyně provedla všemi částmi muzea. Děti měly možnost sledovat i řemeslné práce, některé si domů odvezly vyřezávané píšťalky přímo z rukou řezbáře. Pak už jsme jen vybírali, na které zmrzlině si pochutnáme.

No, a aby tatínkům nebylo líto, poprvé jsme připravili na „Den otců“ program i pro ně. Procházeli s dětmi 6 stanovišť, (zaskakovaly i maminky) hlavním úkolem však pro ně bylo rozdělení ohně k opékání. Protože u každého ohně by měl být hasič, přijel p. Jan Šulák hasičským autem i se svými kolegy. A hned měli kolem sebe plno zájemců ze strany dětí. Byla to poslední společná akce s rodiči před prázdninami. A úplný závěr školního roku si prožili naši předškoláci (Berušky a Sluníčka) netradičně. Poslední den spali ve školce, samozřejmě bez rodičů. Motýlky předško-

ŠKOLNÍ SLAVNOSTI

Z pátku třináctého mají lidé hrůzu odedávna. Spojuje totiž pro pověřivé nešťastnou třináctku s údajně rovněž nešťastným dnem pátkem. Ten letošní červnový pátek 13. byl navíc korunován měsícem v úplňku. My jsme se však nezalekli, a tento den jsme si vyhradili pro naše tradiční Školní slavnosti. Při dopoledním představení se bavili nejen žáci, ale i děti z mateřské školy Střed se svými paními učitelkami. Odpolední představení pak bylo určeno veřejnosti.

Žáci pod vedením učitelů dlouhé týdny dopředu nacvičovali svá vystoupení. Na pódiu se pak postupně střídaly třídy a my jsme se mohli společně s prvňáčky bát o život Červené karkulky a její babičky, druhé třídy si připravily pásmo s básničkami a písničkami vztahujícími se ke koloběhu kalendářního roku, třetíci potěšili svým zpěvem a čtvrtáci hrou na různé hudební nástroje. Velký aplaus sklidili pátáci se svými tanečními kracemi i šestáci s vlastní písničkou o škole a učitelích. Kluky ze sedmé třídy úspěšně zastoupil lidský skřítek a dívky potěšily oko diváka taneční sestavou, osmáci zaujali netradiční hrou na plastové kelímky a boomwhackers. Devátáci secvičili parodii na ekologické téma O Zelené karkulce, které vévodilo šest okouzlujících trpaslic a jedna podivná Sněhurka. Své hudební umění předvedl také školní sbor a cimbalová muzika. Jednotlivá vystoupení byla prokládána skeči na téma prázdniny a vlastními charakteristikami tříd, které jsme však museli brát s rezervou. A to vše pod režijním vedením paní učitelky Mgr. Jitky Haferníkové.

Děkujeme panu Radku Zapalačovi za bezplatný pronájem sálu Lidového domu a panu Jiřímu Bučkovi za ozvučení.

Mgr. Hana Burdová

Děti i paní učitelky skončily na chvíli za mřížemi.

láky zase paní učitelky vzaly na film ve 3D do vsetínského kina.

Přejeme dětem i rodičům prázdniny plné sluníčka a pohody.

Text: Janáčková Emilie
Foto: Krabicová Tereza, Slováčková Tereza

Zimní turnaje starších přípravek

V zimě odehráli naši malí fotbalisté tři turnaje.

1) Zimní pohár starších přípravek roč. 2003 a mladší

Na turnaj jsme se dostali jako náhradníci, ale svými výkony jsme všechny překvapili. Ve skupině jsme skončili 3., když jsme inkasovali gól v poslední minutě, a prohráli s Vidčí 2:3. Místo o medaile jsme tedy museli bojovat o 5. místo. I přes velkou převahu nad Valašskou Polankou jsme v závěru opět dostali nešťastné branky, a prohráli jsme 1:2. Ale 6. místo na okrese není přece tak špatné, ne?

2) Halový turnaj starších přípravek roč. 2003 a mladší

V silně obsazeném turnaji jsme obsadili 4. místo. Opět jsme sahalí po medaili a jsme dostali gól v poslední minutě, navíc se Vsetínem 3 nastřelené tyčky, které nás odsunuly na 4. místo.

N. H. – Vidče	1:0
N. H. – VK – Karolinka	3:2
N. H. – Vsetín	3:3
N. H. – Zlín	1:3
N. H. – Jičín	0:3

3) Halový turnaj starších přípravek roč. 2004 a mladších

Turnaj se odehrával na Hovězí. Většina hrála bez zkušeností z turnajů (brankář poprvé), ale na naší hře to bylo poznat spíše opačně. Nakonec jsme z 10 účastníků skončili 6. Škoda, že jsme s Lidečkem nevstřelili gól, mohli jsme bojovat o medaile.

N. H. – Ratiboř	1:1
N. H. – Bytča	0:3
N. H. – Lidečko	0:0
N. H. – Podlesí	3:0
N. H. – VK – Karolinka	1:3 – o páté místo

Miroslav Kovář

Hexagonál pro Vranču

V sobotu 21. června se v areálu fotbalového hřiště TJ Sokol Nový Hrozenkov konal tradiční turnaj ve velké kopané za účasti 4 týmů reprezentujících různé části Nového Hrozenkova. Pořadatelé z řad místních fotbalistů připravili svědomitě nejenom celý fotbalový turnaj, ale i občerstvení, jídlo a následnou předpoutovou zábavu.

O krásný pohár pro vítěze se tak mohli utkat tradiční účastníci turnaje, a to:

- Inter Dědina
- Juliska
- Partyzán Vranča
- Real Čubov

Turnaj se hrál systémem každý s každým. Se svými soupeři si nejlépe poradil tým Partyzán Vranča, který prošel turnajem bez jediné prohry. Nejdříve porazil Dědinu v poměru 3:0, následně dokázal otočit nepříznivě se vyvíjející duel s Juliskou – 4:1 a na závěr, kdy již byl jistý vítěz, vybojoval remízu 0:0 s odvěkými rivaly z Čubova.

Celkové výsledky turnaje pak byly následující:

1. Partyzán Vranča
2. Inter Dědina
3. Juliska
4. Real Čubov

Pořadatelé po skončení turnaje dokázali ocenit nejenom vítěze a další týmy, ale i jednotlivce.

Nejlepší střelec turnaje Marek Kalina (Partyzán Vranča) se blýskl 4 vstřelenými

brankami. Nejlepší brankář turnaje Jakub Škrobánek (Partyzán Vranča) za svá záda pustil pouze jediný gól za celý turnaj, který padl navíc z penalty. Nejstarším účastníkem turnaje byl vyhlášen František Šarman (Juliska), který je nestárnoucím matadorem hexagonálu a bez něj si tuto akci lze již jen stěží představit.

Radek Kalina

Partyzán Vranča

Inter Dědina

HROZENKOVSKÝ KANONÝR NASTŘÍLEL 94 GÓLŮ!

Také v letošním ročníku Okresní soutěže starších přípravek měl Nový Hrozenkov své zastoupení. Naši mladí fotbalisté hráli ve skupině C pod vedením trenéra Miroslava Kováře a vedli si vsutku dobře.

Kovářovi malí svěřenci odehráli celkem 18 utkání, z nich 9 vyhráli, 8 prohráli a jednou remizovali. V desetičlenné skupině skončili na solidním 5. místě a je škoda, že neudrželi 4. místo z podzimní části soutěže. Střelecky se malým Hrozenkovjanům dařilo, nastřelili 148 gólů. Opírali se hlavně o nadějněho kanonýrka Pavlíka Chromčáka, který vsítil celkem 94 branek a svými výkony zastínil nejlepší hráče soupeřů. S obranou to ale už tak slavné nebylo. Mladíci dostali 127 gólů a bránit se jim příliš nedařilo, přestože měli dobrého brankáře L. Piška. „Není to žádná tragédie, v tomto věku mohou naši obránci ještě všechno dohonit. Před sezónou bych 5. místo bral, ale myslím si, že náš manšaft měl navíc. Vždyť jsme potrápili i ty nejlepší soupeře,“ hodnotí svoje svěřence trenér Miroslav Kovář.

Úloha trenéra Miroslava Kováře není rozhodně jednoduchá. Tréninky vede většinou sám, někdy mu vypomůže bývalý trenér M. Šipula. Nutně by potřeboval k nejmenším dětem kolegu. „Najde se někdo, kdo mně a dětem pomůže? Je opravdu těžké najít k sobě pomocníka, zato kritiků, kteří ví, jak by se mělo hrát a jak trénovat máme na Hrozenkově plno. Máme velice úzkou základnu malých hráčů, kteří navíc přecházejí do vedlejších klubů. A že se k nám vrací z dorostu málokdo (vlastně téměř nikdo), má také svoje důvody. Nemáme žáky, dorost, proto se nedivme, že muži padají z okresního přeboru! Jeden trenér mládež nemůže utáhnout a já jsem na ni sám...“ krčí rameny Miroslav Kovář.

V červenci budou mít malí fotbalisté volno, termíny dalších tréninků M. Kovář ještě upřesní. „Rodiče, přijďte s dětmi za námi, nenechte je přece sedět u počítačů! Bližší informace o mládežnickém fotbalu a trénincích vám rád podám také na tel. čísle 734 827 489,“ vzkazuje Miroslav Kovář.

Ivana Lušovská

VÝZVA!

Hledáme šikovného tatínka, fotbalistu nebo někoho, kdo by pomohl panu Miroslavu Kovářovi s trénováním malých fotbalistů. Kontakt na p. Kováře: 734 827 489

MALÉ OKÉNKO DO HISTORIE MS KYČERKA

Historie spolkové myslivosti v Novém Hrozenkově začíná v období mezi dvěma světovými válkami. V té době existovalo několik honiteb, převážně ve vlastnictví bohatších sedláků. Po 2. světové válce bylo založeno současné My-

slivecké sdružení Nový Hrozenkov, které bylo později spojeno s halenkovským sdružením, avšak po roce 1988 došlo k jejich opětovnému rozdělení. V současnosti MS „Kyčerka“ Nový Hrozenkov hospodaří v převážně lesní honitbě o rozloze 2071 ha, rozkládající se mezi hřebeny Javorníků a Vsetínských vrchů. Hlavní zvěří je zde stále ještě zvěř srnčí, nicméně v poslední době nabývá na významu chovatelských zájmů také jelení zvěř. Členové MS spravují četná myslivecká zařízení – krmelce, slaniska apod. Pro zvýšení úživnosti honitby jsou také zři-

zována zvěřní políčka, osetá hlavně ovsem, pohankou a jinými kulturními plodinami. Samozřejmě je také péče o zvěř v období zimního strádání. Členové MS se nevyhýbají ani společenskému dění. V dřívější době byl pořádán myslivecký večírek, který byl však již zrušen. Podařilo se ale navázat na původní tradici pořádání tzv. „Mysliveckých výletů“ v areálu místní myslivecké chaty. Místní myslivci se účastní střeleckých soutěží a také tréninků na vlastní spolkové střelnici ve střelbě z kulových i brokových palných zbraní. Ze soutěží je možno vzpomenout přebor sdružení nebo střelecké utkání se sousedním Halenkovem, z čehož se také postupně stává příjemná tradice. K výkonu práva myslivosti také neodmyslitelně patří myslivecká kynologie. Plemeny loveckých psů využívaných v hrozenkovském sdružení jsou např. alpská braka, bavorský barvář, jagdterrier, irský teriér i jezevčík.

Jan Šulák

Vladimír Minarčík byl dlouholetým předsedou hrozenkovských včelařů.

Brodskou navštívil medvěd

Nezvaný host řádl na začátku června u včelínů pana Vladimíra Minarčíka v Brodské. Zkušený a dlouholetý včelař si zprvu nebyl jist, zda jeho úly neshodili lidé vandalo. O den později však našel poničené úly také v údolí Potůčky a tady už zanechal meduchtivý návštěvník jasné stopy.

Na začátku června panovalo teplé a suché počasí, proto není divu, že žádné otisky tlap v Brodské pan Minarčík nenašel. V Potůčkách však objevil stopy mohutného čtyřnohého zvířete, které prošlo trávou a směřovalo právě k jeho úlům. Také další indicie, jako rozdrčené rámkové úly a ulomený kus střechy ukazují, že na med dostal chuť pořádný huňáč. Je o tom přesvědčen i pan Minarčík, který in-

formoval také pracovníky CHKO Beskydy.

Není to poprvé, co úly v Brodské navštívil medvěd. Asi nejznámější případ je z roku 2000, kdy k nám přešel ze Slovenska mladý medvěd, který se tu usídlil. Ztratil však bohužel respekt z lidí a začal působit škody na hospodářském majetku i zvířectvu. Situace se vyhrotila a bylo nutné učinit medvědomu řádění konec. Past sklapla právě u včelínu pana Minarčíka v Brodské, kde si na medu počíhali ochranáři z CHKO. Odtud putovala šelma do karantény v zooparku v Chomutově. Svůj smutný ortel si však medvěd podepsal sám, když se mu podařilo pláchnout z výběhu a na útěku byl zastřelen. Doufáme, že se 14 let stará historie nebude opakovat. (II)

Hasiči si nechali požehnat vůz

První květnovou neděli oslavili hrozenkovští hasiči svátek svého patrona sv. Floriána mší svatou. Otec Marek poté požehnal novému

zásahovému vozidlu, které bylo pro hasiče pořízeno letos v zimě. Rok 2014 je na mimořádné události opravdu bohatý. Vloni měla zásahová jednotka poplach celkem pětkrát, letos vyjíž-

děla už čtrnáctkrát, naposledy v sobotu před hrozenkovskou poutí. Nový zásahový vůz se tedy již v praxi osvědčil a přejme si, aby sloužil hasičům a potažmo celému městy si dobře a dlouho.

Přehled událostí v letošním roce, k nimž byli operačním důstojníkem povoláni naši hasiči:

Novému zásahovému vozidlu SDH Nový Hrozenkov požehnal kněz Marek Poláčik.

Datum	Lokalita	Událost
1. 1. 2014	Karolinka	Požár nádražní šopy
2. 1. 2014	N. Hrozenkov	Požár chatky v Lušové
1. 2. 2014	Karolinka	Požár zahradní chatky u hřiště
4. 2. 2014	Halenkov - Dinotice	Požár lesního porostu
5. 2. 2014	Karolinka - Bzové	Požár kuchyně rekreačního střediska, evakuace 50 osob
1. 3. 2014	N. Hrozenkov - Čubov	Výbuch kotle - bez požáru
2. 3. 2014	N. Hrozenkov - Stará cesta	Požár kůlny na dřevo
7. 3. 2014	Karolinka - Ratkov	Požár stodoly
22. 3. 2014	Halenkov	Vzplanutí jídla na sporáku
26. 5. 2014	N. Hrozenkov - Na Skalisku	Shořela chatka, terén pro techniku nepřístupný
12. 6. 2014	Karolinka - Kobylská	Planý poplach
21. 6. 2014	N. Hrozenkov - Vranča	Požár garáže v rodinném domku

(II)

Svatojánské ohně na hřišti ve Vranči aneb „V lidových tradicích žije duch národa“

Na svatého Jána celá příroda se člo-
věčenstvu otevírá a svou čarovnou mocí
k službě se nabízí. V sobotu 28. 6. 2014 se
sešla omladina z Ostrévky, všichni z pěvec-
kého sboru Hafera a cimbálová muzika Ko-
tula k oslavám letního slunovratu. Scénář
programu připravila Jitka Plátková a Ro-
man Orság.

Každý ze zúčastněných návštěvníků byl
při příchodu přivítán douškem čaje uvaře-
ného z čerstvých bylin s medem a obdržel
program oslav s úvodním slovem připomí-
nající význam a průběh tohoto starodáv-
ného svátku, který má své kořeny v pohan-
ské době.

Se zapadajícím sluncem za zpěvu Haferu
vztyčili ogaři sluneční kříž a zapálili dva ohně.
Cérky s přicházející nocí sbíraly devatero ča-
rovného kvítí, aby si v tomto magickém čase
„přičarovaly“ svého milého. Čarovné kvítí si
pak uložily doma pod polštář. Uvily si věneč-
ky. Měly bílé sukénky, lucerničky a s věnci na
hlavách vypadaly jako víly.

Maminka s malými dětmi doma dělala
postýlku pro svatého Jána z bylin. Jakmile

vystlaly postýlku, děti se
uložily k spánku. „Ustele-
me postelenu pro svatě-
ho Jána, odmění sa cukr-
látkem zrána“.

Cérky zaříkávaly proti
nemocem a neduhům
a nad svatojánským oh-
níčkem okušovaly byliny,
aby je milý „chcél“. Když
přišli ogaři, radovali se
a tancovali, do skoku
hrála Kotula. Pak házely
věnce přes oheň, a když
jejich milý jej chytil,
přeskočili spolu plame-
ny. Ogaři se předváděli

v přeskokování ohně sami. Kdo výš a origi-
nálněji.

Ale co to? Do veselí vpadly dvě čaroděj-
nice – zlé síly. A za nimi hned celý houf ča-
rodějnic! Tancují divoce a výskají! Ogaři se je
snaží zahnat, vytancovat pryč! Pálí košťata
a vyhazují do výšky. Čarodějnice se snaží
závěrečným čarováním „aby byla chybička“
vrátit, ale není jim to nic platné.

Veselí všech zúčastněných začalo. Na-
vzdory tomu, že druhý den po vyvěšení pla-
kátů byly strhány po celém městyse, přišlo
mnoho lidí i s dětmi. Ohně hořely, cimbálo-
vá muzika Kotula hrála a lidé mohli tanco-
vat, občerstvit se vínem, limonádou, pivem,
čajem nebo si opéci špekáčky. Děti měly
dostatek prostoru pro běhání a s přibývajícím
tmou se pokoušely i o vlastní ohníček z trávy
v odlehlém koutu hřiště. Celou nádhernou
atmosféru umocnila příroda sama velmi
příjemným počasím. Svítící hvězdy a plápo-
lající ohně mnohým učarovaly a posezení
se za zvuků improvizované hudecké muzi-
ky protáhlo dlouho do noci. Pro letošní rok
jsou temné síly zahnány alespoň symbolicky.

Ač si všichni přejeme
ochranu našich hmot-
ných statků, chtějme
také, aby nás neovládly
pohodlnost, lhostejnost
a neúčastnost (nesou-
citnost) k druhému.

Poprvé po dlouhé
době na Hrozenkově
vzplály Svatojánské
ohně. Tento společný
projekt s omladinou
jsme chtěli vyzkoušet.
Zdařil se moc krásný
večer, který stojí zato
zopakovat. Díky ogaři
a cérky z Ostrévky, Ko-
tuly a Haferu. Moc práce

a starání měli Jitka, Roman, Zdeňka, Honza,
Ivka, Štěpánka, Jana, Kuba, Lucka, Verča... A díky
patří i vám všem nejmenovaným, protože jste
nebyli pohodlní a lhostejní. Tak příští rok se
sejdeme!

Text: Bc. Lenka Macečková
foto: Hynek Rafaja

Zpravodaj Nového Hrozenkova vydává městyš Nový Hrozenkov, 756 04 Nový Hrozenkov 454, IČ: 00304131.
Povoleno Ministerstvem kultury ČR dne 24.05.2012, evidenční číslo MKČR E 20788.

Foto na titulní straně Japonská zahrada - Ivana Lušovská.

Grafické zpracování a tisk: TG TISK s.r.o., Lanškroun, tel.: 465 322 270, e-mail: info@tgtisk.cz